

шивитѣ тонове на своитѣ пасоми. Ако има крайно музикално ухо, той веднага ще напусне амвона. Изкуство е човѣкъ да чува фалшиви тонове, т. е. обикновени, и да ги трансформира. Не може ли да ги трансформира, той иска да напусне живота и казва: Дотегна ми този животъ. — Кое му е дотегнало? — Фалшивитѣ тонове, т. е. обикновенитѣ идеи. Не е лесно човѣкъ да понася фалшивитѣ тонове, но не е лесно да взима всѣкога чисти, идейни тонове. Да взимашъ всѣкога чистъ тонъ, това значи, да носишъ въ себе си основния тонъ и да можешъ да се нагласишъ споредъ него. Не можешъ ли да постигнешъ това, ти прибѣгвашъ до нѣкакъвъ външенъ инструментъ — камертонъ. Щомъ не можешъ да се нагласишъ по естественъ начинъ, и съ камертонъ е добре. Важно е, да не бързашъ, да се нагласишъ по камертона.

И тъй, ако искате да знаете, какъвъ е основниятъ тонъ, идете въ музикалния свѣтъ, между възвишенитѣ сжщества. Тамъ ще чуete истинската музика, ще разберете, какво значи чистъ, вѣренъ тонъ. Основниятъ тонъ има свойството да пали загасенитѣ свѣщи. Следователно, ако вашата свѣщъ е загаснала, като чуete основния тонъ, тя веднага ще се запали и ще свѣти. Ако тонътъ не е основенъ, свѣщъта нѣма да се запали. По това свойство можете да познаете и вашия основенъ тонъ. Това не трѣбва да ви обезсърдчава. Пѣйте, упражнявайте се, докато тонътъ ви придобие